

DET FÖRSTE MÖDE.

Hélène Munktell.

Allegretto.

Sång. *mf* Det för-ste mö-des

Piano. *f* *p*

söd-me det er som sang i sko-ven, det er som sang på vo-ven *cresc.*

rit. f a tempo

i so-lens sid-ste röd-me, det er som sang på vo-ven i so-lens sid-ste

cresc. *f*

röd-me, det er som horn i u-ren de to-nen-de se-kun-der, hvor- *cresc.*

p *cresc.*

f
i vi med na - tu - ren for - e - - nes u - ti ett un - - der!

f *diminuendo* *p*

p *p*
Det för - ste mö - des söd - me det er som horn i

mf *rit.*
u - ren de to - nen - de se - kun - der, hvor - i vi med na tu - ren

a tempo
for - e - nes i ett un - - der! (Bjørnstjerne Bjørnson.)

dim.

SOF! SOF!

(DORS! DORS!)

Andante.

Sång. *p* Sof, — sof —
Dors, — dors —

Piano. *p* *pp*

sof lugnt! Sorg, natt dig ej — när. Lif - vet var
dors pour ja - mais, Bien loin des dou - leurs. Coeur dé - li -

tungt, fri - het du fär! Sof, sof lugnt!
vré ja - dis na - vré, dors pour ja - mais!

pp

cresc. Hän ge - nom verl - den, stor - mig var fär - den; myc - ket der
La vie hu - mai - ne est un o - ra - ge et le bon -

cresc.

f svi-ker, lye-ka, som vi-ker blot-tar, gör arm, sjä-len så varm!
 heur n'est rien qu'un mi-ra-ge et les grands coeurs sont pleins de pleurs!

dim.

cresc. Dock, lik-som drömdt, allt nu är glömdt, ljus-nan-de hopp vin-kar dit
 Mais tu sou-ris, cé-leste e-spoir, car il a fui ce rê-ve

p

cresc.

pp opp! Sof, sof, sof lugnt!
 noir! Dors, dors, dors en paix,

pp

Sof, Sof lugnt! (H. Munktell.)
 dors pour ja-mais! (Traduit par Grandmougin.)

pp *rit.* *pp*

ÅTER I SORRENTO.

Poco sostenuto.

Sång.

Piano.

f *mf* *p*

Sor - ren - to, än — i grönt och

mf *f*

ljus du ler med di - na hvi - - ta hus, som

mf *p*

so - len kys-ser varm. Sor-ren-to - loft — Sor-ren-to -

doft! *cresc.*

O-ran-ger un - - der fön-ster-karm.

p *sostenuto* Än lun - den full af blom - ster - snö sig
poco rit. *a tempo*

skä - dar i vi - ol - blå sjö och skug - gar nym-fens bad.

Sor-ren-to - lek, Sor-ren-to - smek, Se-fi-rers

spel med våg och blad.

Än

dröm - ma to - - ner u - tan tal i

vind, i strå— bland berg— och dal, ett ord kan väc-ka

mf *f*

dem. Sor-ren - to - bo, Sor-ren - to -

p

ro. Sor-ren - to hjer- tats som - mar - hem, Sor-ren - to hjer - tats

f rit.

som - mar - hem. (Carl Snoilsky.)

rit. *f*

TROHET.

I Folkton.

Sång. Piano.

mp

Den

kär-lek till dig jag bär i him-len dess vitt-ne är. Mitt

p

hjer-ta hos dig har sin göm-ma, hur skul-le du

f

mf

det kun-na glöm-ma! Mitt hjer-ta hos dig har sin göm ma,

dim.

hur skul-le du det kun-na glöm - - ma, Hur skul-le du

det kun-na glöm - ma! Må dröm-mar och ström-mar för-rin -

p

na — Om dig — jag den sam-ma får fin-na! (Ad. Lindblad.)

dim. *rit.* *pp*